

گفتگو با فرهنگ سازان بزرگ ایران

۹ - مصاحبه با آقای جلال الدین محمد بلخی در قوینیه بخش آخر از دکتر عباس احمدی

اشاره – باخبر شدیم که یکی از اندیشمندان بلند آوازه‌ی ایرانی به نام آقای جلال الدین محمد بلخی در شهر قوینیه واقع در ترکیه اقامت دارند و با زحمات فراوان توانستیم مصاحبه‌ای با ایشان ترتیب بدهیم.

***

ع ۱ - آقای بلخی، از این که با این همه گرفتاری، دعوت ما را برای مصاحبه قبول کرده اید بسیار سپاسگزارم. دیروز راجع به بیوگرافی شما صحبت کردیم، امروز می خواهیم راجع کتاب‌های شما صحبت کنیم.

ج م ب - موافقم.

کتاب‌ها

ع ۱ - تاکنون چند کتاب نوشته اید؟

ج م ب - بنده در عرض این شصت و شش سالی که از عمرم گذشته است، پنج کتاب نوشته ام که عبارتند از:

(۱) مجالس سبعه – این کتاب، مجموعه‌ای از هفت وعظ یا هفت مجلس است که بر سر منبر گفته ام. این کتاب به نثر است.

(۲) مکاتیب – این کتاب، مجموعه‌ای از ۱۴۴ نامه است. من این نامه‌ها را به دوستان و آشنایان و معاصرانم نوشته ام. این کتاب نیز به نثر است.

(۳) فیه مافیه – این کتاب، مجموعه‌ای از گفتارهای من در مجالس عرفانی است. من این مطالب را تقریر کرده ام و پسر بزرگم، بهاء الدین محمد، آن‌ها را روی کاغذ نوشته است. این کتاب نیز به نثر است.

(۴) غزلیات – این کتاب که به نام «دیوان شمس» یا «کلیات شمس» نیز مشهور است، مجموعه‌ای از غزلیات عرفانی من است. من این غزل‌ها را در حال وجود حال گفته ام و یاران و شاگردانم آن‌ها را نوشته‌اند.

(۵) مثنوی معنوی – این کتاب مشهور ترین اثرم می باشد و در آن مکتب عرفانی خود را در قالب شعر شرح داده ام.

ع ۱ - کتاب مثنوی، را در چه سنی نوشتید؟

ج م ب - من مثنوی را در سن پنجاه و سه سالگی شروع کردم و تا الان که شصت و شش سال دارم، آن را ادامه داده ام. یعنی مدت سیزده سال است، که مشغول نوشتن آن می باشم. این کتاب

حدود بیست و پنج هزار و شش صد و سی و دو بیت شعر دارد که در شش دفتر تنظیم شده است.

ع ۱ - بین مردم شایع است که مثنوی به خط شمانیست و کس دیگری آن را نوشته است. آیا این موضوع درست است؟

ج م ب - بله. به غیر از ۱۸ بیت اول که به خط خودم است، بقیه‌ی این کتاب، به تقریر من و به املای یکی از شاگردانم به نام حسام الدین چلپی است. یعنی من در حال جذبه و شور، این شعر ها را سروده‌ام و او آن‌ها را روی کاغذ ثبت کرده است.

دو اصل و سه دوره

ع ۱ - شالوده‌ی مکتب فکری شما بر چه اساسی استوار است؟

ج م ب - بنده به «دو اصل» و «سه دوره» اعتقاد دارم.

ع ۱ - مقصود شما از «دو اصل» چیست؟

ج م ب - از دیدگاه من، درجهان فقط دو اصل وجود دارد: یکی روح و دیگری جسم. روح، مظهر نور است و جسم مظاهر ظلمت. من خدا را از نور می‌دانم و جهان مادی را از ظلمت.

ع ۱ - چه کسی این عالم را از ظلمت آفریده است؟

ج م ب - خداوند این عالم را از ظلمت آفریده است. «حق تعالی ضد نداشت، پس این عالم را آفرید از ظلمت تا نور او پیدا شود.» (مولوی، فیه مافیه ص ۳۱۲)

ع ۱ - جنبالی به غیر از «دو اصل» از «سه دوره» نیز نام برده اید. مقصود شما از «سه دوره چیست»؟

ج م ب - جنگ بین نور و ظلمت از سه دوره تشکیل شده است:

- ۱ - در دوره‌ی اول، روح بشر(=نیادر قلمروی نور خداوندی (= نیستان) زندگی می‌کرده است.
- ۲ - در دوره‌ی دوم، نی از نیستان جدا شده است و روح بشر در جسم ظلمانی اسیر شده است.
- ۳ - در دوره‌ی سوم، روح بشر از قفس جسم آزاد می‌شود و نی به نیستان باز می‌گردد.

سه نتیجه

ع ۱ - جنبالی فرمودید که روح بشر از نور و جسم بشر از ظلمت است. از این موضوع چه نتایجی می‌گیرید؟

ج م ب - از این مقدمه، می‌توان سه نتیجه گرفت.

ع ۱ - نتیجه‌ی اول کدام است؟

ج م ب - نتیجه‌ی اول آن است که دنیای مادی، سرایی بیش نیست، زیرا از ظلمت است و باید از آن دوری کرد: «علم کفی است.. این عالم کفی پر خاشک است... قلب زراندود است. یعنی این

دُنیا کفک است، قلب است و بی قدر و قیمت است» (مولوی، فیه مافیه، ص ۲۲۵)

ع ۱ - نتیجه‌ی دوم کدام است؟

ج م ب - نتیجه‌ی دوم آن است که جسم بشر، بی ارزش است زیرا از ظلمت است و باید آن را پست و خوار دانست. جسم آدمی مانند تپه‌ای از تپاله‌ی گاو است که در آن یک انگشتی پادشاه که همان روح بشر است افتاده باشد: « وجود آدمی بر مثال مزبله‌ای است چون قتل سرگین . این قتل سرگین اگر عزیز است، جهت آن است که در او خاتم پادشاه است.» (فیه مافیه، ص ۴۳۴)

ع ۱ - نتیجه‌ی سوم کدام است؟

ج م ب - نتیجه‌ی سوم آن است که خواهش‌های جسمانی مانند خور و خواب و شهوت، اهربیمنی است و باید آن‌ها را کشت. «اول مجاهده که در طلب داشتند، قتل نفس و ترک مرادها و شهوات و آن جهاد اکبر است» (مولوی، فیه مافیه، ص ۳۶۷)

مخالفت با فلسفه

ع ۱ - آقای بلخی در بین عوام شایع است که جنابعلی با فلسفه مخالفید. آیا این شایعه راست است؟

ج م ب - خیر. من با فلسفه دهری و مکتب اصلاح ماده مخالفم نه با فلسفه‌ی الهی و مکتب اصلاح روح.

ع ۱ - چرا با فلسفه‌ی مادی مخالفید؟

ج م ب - فلاسفه‌ی مادی، معتقدند که عالم قدیم است یعنی این که از قدیم وجود داشته است و کسی آن را خلق نکرده است بnde، بر عکس، معتقدم که عالم حادث است و خداوند آن را خلق کرده است. من، بر خلاف فلاسفه‌ی مادی، معتقدم که در پس پرده‌ی اسباب (= عالم)، مسبب اسباب (= خداوند) وجود دارد.

«آن کس که داند در پس پرده کسی است، البته طالب دیدار آن کس شود. آن کس که نداند در پس پرده کسی است، آواز و حرکت از پرده داند و کافر و مشرک اوست. او پندارد که پرده سخن می‌گوید و نداند که پرده طلسمی بیش نیست و حجاب است» (فیه مافیه) به عقیده‌ی من، هر کس که در دلش شک و شبیه‌ای نسبت به خدا داشته باشد، در پنهان و خفا، فیلسوف است: هر کرا در دل، شک و پیچانی است در جهان، او فلسفی، پنهانی است (مثنوی)
من از سینه‌ی خود، فکرهای فلسفی را پاک کرده ام و در چشم خود، افکار عرفانی را که مانند چهره‌ی یوسف، زیبا است، جای داده ام:

از سینه پاک کردم، افکار فلسفی را در دیده جای کردم، اشکال یوسفی را (غزلیات) به رویهم رفته، نظر خوشی نسبت به فلاسفه ندارم، زیرا آن‌ها را منکر وجود خداوند می‌دانم:

فلسفی کو منکر حنانه است از حواس اولیا بیگانه است

فلسفی منکر شود در فکر و ظن گو برو، سر را بر این دیوار زن

فلسفی را زهره نی، تا دم زند (مثنوی) دم زند، دین حقش بر هم زند

مخالفت با علم

ع ۱ - آقای بلخی، در بین عوام شایع است که جنابعالی با علم مخالفید. آیا این شایعه راست است؟
ج م ب - خیر. بنده با علوم جسمانی مخالفم نه با علوم روحانی.

ع ۱ - چرا با علوم جسمانی مخالفید؟

ج م ب - علوم جسمانی مانند طب و نجوم و هندسه برای فریبه کردن جسم بشر و بهتر کردن جهان مادی است. چون جسم بشر و جهان مادی را از جنس ظلمت می دانم، بنابراین این علوم را هم علوم ظلمانی می دانم. این ها علوم «این جهانی» اند.

خرده کاری های علم هندسه	یا نجوم و علم طب و فلسفه
که تعلق با همین دنیاستش	ره به هفتم آسمان بر نیستش
این همه، علم بنای آخرور است	که عmad بود گاو و اشتر است (مثنوی)

ع ۱ - علوم روحانی که جنابعالی با آن ها موافقید کدامند؟

ج م ب - علوم روحانی مانند «علم عاشقی» و «علم انالحق» و «علم اليقین» است که هدف آن نابود کردن جسم ظلمانی است تا روح نورانی از زندان تاریک جسم آزاد شود و مانند ذره ای به سر اپرده ای آفتاب خداوندی برسد. چون روح بشر را از جنس نور می دانم، بنابراین این علوم را هم علوم نورانی می دانم. این ها علوم «آن جهانی» اند.

نیست علمی جز «علم عاشقی» مابقی تلبیس ابلیس شقی (مثنوی معنوی)

فرشته و دیو

ع ۱ - جنابعالی گفتید که جسم بشر از ظلمت است. آیا این ادعا به این معناست که انسان یک موجود اهریمنی است؟

ج م ب - خیر. به عقیده ای من، در وجود انسان دو نیرو وجود دارد: یکی فرشته ای عقل و دیگری دیو نفس. این فرشته و دیو دائما با یک دیگر می جنگند. اگر فرشته پیروز شود بشر به قلمروی فرشتگان ارتقا می یابد و اگر دیو پیروز شود آدمی به قلمروی دیویان و ددان سقوط می کند: «حوال آدمی چنان است که پر فرشته آورده اند و بر دم خری بسته اند تا باشد که آن خر از پرتو صحبت، فرشته گردد ... زیرا ممکن است که خر... فرشته گردد و نفس غلیظ و کیف، عقل شریف و لطیف شود» (فیه مافیه، ص ۳۴۲)

هر آدمی، در درون وجود خود، یک عیسی دارد. اگر آدمیزad به نیروی موسایی خویش بر علیه نیروی فرعونی خود که نفس اماره است قیام کند، حتما عیسی حقیقت او در گهواره ای وجودش به تکلم در خواهد آمد. «تن همچون مریم است، و هر یک عیسی داریم. اگر ما را درد پیدا شود، عیسی ما بزاید. و اگر درد نباشد، عیسی از آن راه نهانی که آمد، باز به اصل خود پیوندد. و ما محروم مانیم و از او بی بهره» (فیه مافیه، ص ۲۴۲)

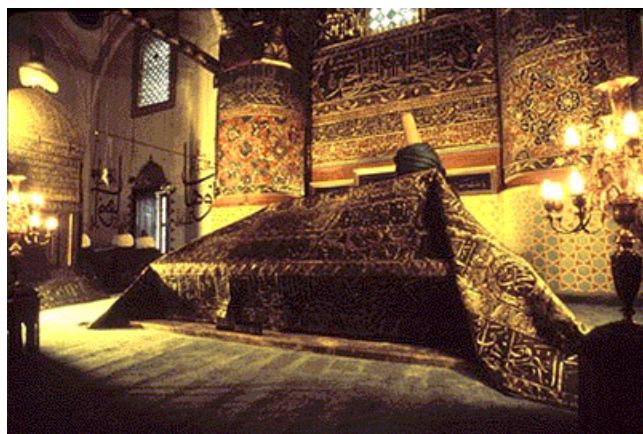
***

ع ۱ - جناب آقای بلخی، با آن که از محضر گرم جنابعالی سیر نمی شویم، اما متاسفانه وقت

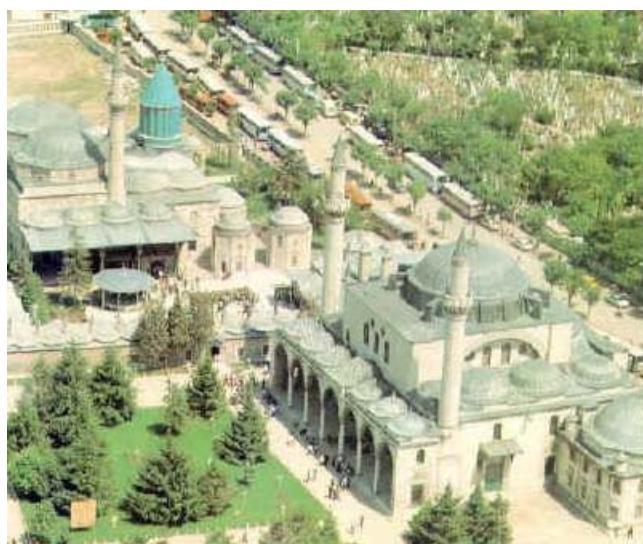
ملاقات ما به پایان رسیده است و مجبوریم دنباله‌ی مصاحبه را به وقت دیگر موکول کنیم. بار دیگر از این که دعوت ما را پذیرفند تشکر می‌کنم.

***

با کمال تاسف باخبر شدیم که، چند روز بعد از این مصاحبه، آقای بلخی در شهر قونیه چشم از جهان فرو بستند.

عکسی از درون آرامگاه مولوی

مجموعه‌ی عظیم آرامگاه مولوی در شهر قونیه واقع در کشور ترکیه

آقای جلال الدین محمد بلخی، در ۳۰ سپتامبر ۱۲۰۷ میلادی در شهر بلخ واقع در کشور افغانستان به دنیا آمد و در ۱۷ دسامبر ۱۲۷۳ میلادی، یعنی در سن شصت و شش سالگی در شهر قونیه واقع در کشور ترکیه چشم از جهان فرو بست. آرامگاه مولوی در قونیه به نام «درگه مولانا» نامیده می‌شد و سالی حدود دو میلیون نفر از مرقد ایشان بازدید می‌کنند. آرامگاه مولوی برای دولت ترکیه به

صورت یکی از مراکز مهم جلب توریست در آمده است.

***

منابع

فیه مافیه، اثر مولانا جلال الدین محمد بلخی خراسانی، با مقدمه و تصحیح حسین حیدر خانی، چاپ دوم، ۱۳۷۸، انتشارات سنایی، تهران، ایران.

***

Web Site: <http://news.gooya.com/ahmadi.php>

Email: abbas.ahmadi@mailcity.com

File: phil09mulavi02.vnf